

Underændringsforslag ere afstemte, stemmes der over Udvalgets Forslag, saaledes som det efter Afstemningen over Underændringsforslagene maatte foreligge, og ved denne Afstemning afgjøres det, om det skal træde istedetfor Regjeringens Forslag. Forkastes Udvalgets Forslag, bliver der at stemme over Ændringsforslaget under Nr. 11 h. med det dertil hørende Underændringsforslag og de enkelte Paragrapher af Regjeringsudkastet, forsaavidt der er stillet Ændringsforslag til disse.

Forhandlingen over denne Sag er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mørk): Saaledes som det ærede Thing af den afgivne Betænkning har seet, har Udvalget i det Væsentlige kunnet anbefale Regjeringens Forslag om at yde Erstatning til Statskassen for Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbaneanlægene i Sjælland og Fyen i Genhold til Loven af 10de Marts 1861 og de senere Love om Jernbaneanlæg. Ligeledes vil man see, at Udvalget har troet at burde medoptage Loven af 24de April 1868 om Havneanlægget ved Esbjerg, fordi der i denne Lov, der først er udkommen, efterat Regjeringsudkastet var forelagt, er forestrevet en lignende Expropriationserstatning ligeledes i Genhold til § 5 af Loven af 10de Marts 1861. Jeg skal i Forbindelse dermed nu allerede bemærke, at Udvalget ved en Feiltagelse har undladt tillige at stille Ændringsforslag om en Forandring i Lovens Titel, saafremt nemlig dette Spørgsmaal om Erstatning for Expropriationsudgifterne ogsaa for Havneanlæggets Vedkommende bliver vedtaget; men det vil være tidsnok at rette dette til 3die Behandling, idet det jo endnu ikke er ganske afgjort, om Esbjerg-Expropriationen vil blive optagen med i Lovudkastet, da der af nogle ærede Folkethingsmænd er stillet Forslag om, at dette skulde udgaae. — Udvalget har, som det er udtalt i Betænkningen, meent, at Forpligtelsen til at udrede den i samtlige Jernbanelove nævnte Part af Erstatningen ved Expropriationer maa siges at være saaledes anerkendt af Rigsdagen, navnlig i denne Samling ved Forhandlingerne om Fuldsførelsen af det nydske Jernbanesystem, at der ikke overhovedet nu

kunde være Tale om, at betræde en anden Vej end den, der i Loven af 1861 er bleven angiven. Forsaavidt der derimod maa siges at være en Fravigelse fra Loven af 1861 i, hvad Regjeringen har foreslaaet i nærværende Lovudkast, maa Udvalget anerkjende, at en saadan mindre Afvigelse er nødvendig, ligesom den da overhovedet ikke kan betragtes som saa principiel, at den ligefrem staaer i Strid med § 5 af den nævnte Lov. Dette er, som man vil see, nærmest rettet paa de Udtryk i Loven, der foreskrive, at Expropriationsudgifterne skulle for Halvdelen Vedkommende bæres af „de Ægne, der nærmest antages at ville kunne komme til at drage den Nytte“ af Jernbanerne. Spørgsmaalet om Forstaaelsen af disse Udtryk vil vel forøvrigt blive Gjenstand for udførligere Debat, idet det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgkreds har stillet, netop maa opfattes som en Bestræbelse for at faae en mere stricte Opfyldelse af disse Udtryk, end Regjeringens Lovudkast og det, som er opstillet af Udvalget, kan siges at gjøre. Men idet jeg foreløbig henviser til den Udvikling, der findes i Betænkningen, og idet jeg særlig maa fremhæve, at den nævnte § 5's Udtryk i Virkeligheden ere meget vage, skal jeg udsætte videre Bemærkninger om selve dette Spørgsmaal, indtil det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgkreds maatte have begrundet sit Forslag. Dog maa jeg af Hensyn til Udvalgets eget Standpunkt allerede nu henpege paa, at naar man gennemgaaer de Forhandlinger, der i 1861 bleve førte om Affattelsen af den nævnte Paragraph, vil man finde, at Udtrykkene: „de Ægne, som ville drage meest Nytte af Jernbaneanlægene“, netop ere fremkomne saaledes, at man tidligere havde haft en Tanke, der nærmede sig meget til det ærede Medlems Ændringsforslag, men at man i Anerkjendelse af, hvor lidt det vilde være muligt stricte at opfylde dette, kom til det nævnte mere almindelige Udtryk i Loven, og altsaa til at fravige det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlems Forslag staaer. Udvalget tilraader i alt Væsentligt at tiltræde Regjeringens Forslag. Smidlertid har man dog meent, at enkelte Ændringer kunde være hensigtsmæssige og anbefalelsesværdige. Der er for det Første Spørgsmaalet om en Feiltagelse eller